

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 630

гр. Стара Загора, 14.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500345 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 413, ал. 1 ГПК.

Образувано е по въззивна частна жалба на длъжника „С.К.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, чрез АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Н., У., М.“, код по БУЛСТАТ ***, чрез адвокат Х. М. - САК, срещу Заповед за изпълнение № 370/26.02.2026г. на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч.гр.д. №560/2026г. по описа на РС-Казанлък, в частта за разноските, представляващи адвокатско възнаграждение.

В жалбата се твърди, че определеното от заповедния съд по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв. адвокатското възнаграждение за подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в размер на 400 лв. се явява прекомерно в сравнение с фактическата и правна сложност на делото и процесуалните действия, които пълномощникът на заявителя е извършил в заповедното производство. В тази връзка в жалбата са изложени подробни съображения, като се твърди че делото е заведено при условията на злоупотреба с право.

Молят съда, след като съобрази изложеното, да отмени Заповед за изпълнение 370/26.02.2026 г. в частта за разноските и вместо това да се остави без уважение искането на заявителя за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана правна защита и съдействие в заповедното производство, евентуално да се намали същото до 50 лева.

Постъпил е отговор на частната жалба от мл. Адвокат Т. Н. Д., в който се взема становище за неоснователност на подадената въззивна частна жалба, поради което моли същата да бъде оставена без уважение. Излага подробни съображения.

Окръжен съд - Стара Загора, след като прецени представените по делото

доказателства и обсъди доводите в частната жалба, намира за установено следното:

Частната жалба е подадена срок от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, за който изрично в чл. 413, ал. 1, *in fine* ГПК е предвидено, че подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството по ч. гр. д. № 560/2026 г. на Районен съд – Казанлък е образувано по подадено от К. С. Р. заявление по чл. 410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу длъжника „С.К.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С. за сумите, както следва 644.23 евро, представляваща главница, ведно със законната лихва за период от 25.02.2026г. до окончателно изплащане на вземането, както и направените в производството разноски: държавна такса в размер на 10.95 евро , адвокатско възнаграждение по чл.38 ал.2 от ЗА в размер на 204,52 евро. Със заявлението е направено искане за присъждане на разноските по делото, както и за определяне на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв.

От доказателствата по делото се установява, че заявителят К. С. Р. е представила договор за правна защита и съдействие, сключен с адв. Т. Н. Д., с предмет изготвяне на заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 ГПК и процесуално представителство по делото. В договора е посочено още, че на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв., поради материално затрудненото положение на клиента, адвокатът ще извърши възложената работа безплатно.

Със заповед № 370/26.02.2026 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК районният съд е уважил заявлението, като е присъдил в полза на заявителя разноските по делото в размер на 10.95 евро - държавна такса и 204.52 евро - адвокатско възнаграждение по чл.38 ал.2 от ЗА.

Заповедта за изпълнение е правилна в обжалваната част.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Съобразно постановките на решение на СЕС от 25.01.2024 г., постановено по дело С-438/22 г., при определяне размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл. 38 ЗАДв., съдът не е обвързан от размерите на възнагражденията, посочени в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Настоящият съдебен състав счита, че процесното производство не разкрива висока фактическа и правна сложност. Това е така, доколкото се касае за заповедно производство по чл. 410 ГПК, в рамките на което не се провежда доказване на заявените претенции, не се провеждат съдебни заседания, а заповедта се издава въз основа на наведените от заявителя

твърдения. Не са налице и усложнения в развитието на производството, като същото не се характеризира с висока фактическа и правна сложност с оглед предмета на делото.

С оглед на тези съображения, присъденият със заповедта за изпълнение адвокатски хонорар от 204,52 евро не се явява прекомерен, а е справедлив и адекватен на осъществената правна помощ. Присъждането на по-ниско от това възнаграждение, в каквато насока са съображенията на длъжника, се явява непропорционално и неадекватно с оглед положения от адвоката труд.

Предвид изложеното, настоящият въззивен състав намира, че частната жалба е неоснователна, а издадената заповед за изпълнение следва да бъде потвърдена в частта за разноските.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед за изпълнение № 370/26.02.2026г. на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч.гр.д. №560/2026г. по описа на РС-Казанлък, в частта за разноските, представляващи адвокатско възнаграждение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____